

HOLOCAUSTUL „VINOVAȚILOR”

Poate nici un alt popor sau rasă, nu a fost așa de mult prigonită, hulită și în final încercată să fie exterminată, ca evreii. De ce? Pentru că erau diferiți de ceilalți, și atunci ca și acum cel care e altfel decât tine, e privit cu suspiciune, ca să nu spun, cu ură. De ce Doamne au trebuit să moară 6 milioane de evrei, în al doilea război mondial, și tocmai poporul ales? De ce?, pentru că poate prin faptul că sunt Aleși s-au jertfit pentru păcatele lumii, s-au poate nu acesta e motivul, și când nu găsești motive, imediat găsești pretexte.

Pretextele sunt mai tot timpul puerile, că are o altă religie, rasă, etnie, sau succes economic, și numai o minte bolnavă le poate concepe. Și atunci de ce nu respectăm ceea ce Iisus ne îndeamnă să facem, să ne iubim aproapele ca pe noi înșine, iar Dumnezeu, e unic, nu are etnie sau rasă, chiar dacă pentru alții are alte nume (Allah, Iahve), tot Dumnezeu este? Pentru că, unii nu suportă, pentru că unii au nevoie de un „șap ispășitor” la propriile lor greșeli. Ar trebui să fim toleranți, dar greu îndemn de respectat. Au fost evreii vinovați de ceva de au suferit atâta? Răspunsul este nu, iar judecata, dacă e vreo vină se face individual și nu condamnând un popor. De ce ne-am învățat să dăm vina pe evreii, chiar și în istoria noastră, și nu ne uităm în propria ogradă, asumându-ne și greșelile? De ce oamenii se schimbă dintr-o dată și din prieteni devin dușmani?

Chiar dacă trăiesc într-un mic orășel de munte care a avut o importantă comunitate evreiască, și se spune că într-un astfel de loc nu se întâmplă nimic și timpul stă în loc, nu a fost așa. Și din acest oraș, evreii, de fapt prietenii, vecinii noștri, au fost deportați în Transnistria. Vorbeam de schimbarea naturii umane. Îmi povestea bunicul de câteva figuri de cetățeni evreii, îndrăgite de toată lumea pentru modestia, cinstea, respectul dar și umorul lor. Unul dintre ei, Moș Simon, era cel mai căutat birjar pentru că, atunci când te ducea cu trăsura, crea bună dispoziție prin anecdotele pe care le spunea. Covrigarul Laibovici, atât de iubit de elevi pentru covrigii săi ieftini și buni, vânduți la poarta școlii în pauze, sau Haimovici cel care oferea fiecărui copil care-i tercea pragul magazinului, câte o bomboană.

Adevărați oameni, o comunitate în care nu a existat până atunci conflicte, dar dintr-o dată lucrurile s-au schimbat, evreii fiind priviți altfel. Numai erau Haimovici, Moș Simon, Laibovici, ci evrei. Unii au fost deportați în Transnistria, chiar și

copii. Ce vină aveau copiii? Niciuna, erau evrei care pur și simplu trebuiau să moară, pentru că erau „ altfel”.

Un „ altfel „ de copil, avea 8 ani, 8 ani!!, e vorba de cel care azi este un Nume, Michael Zvi Nehorai, a fost deportat în Transnistria cu familia care i-a murit acolo. O tragedie, una alături de miile de tragedii ale unor copii nevinovați. Dar unii nu au uitat că cei care vor lua drumul Transnistriei sunt vecinii, prietenii, și i-au ajutat. Așa a făcut și inginerul forestier Gh. Cojoc, care în iulie 1942 a aranjat cu autoritățile din Piatra Neamț, ca 50 de evreii din Tg. Neamț să muncească în pădurile din jurul orașului, salvându-i astfel de la moarte.

Holocaustul, nu trebuie uitat, el este un avertisment al istoriei pentru noi toți, care ne arată că omul nu a învățat nimic din propriile greșeli, iar „ vinovații” putem fi și noi, pentru că întotdeauna „ țapul ispășitor” va fi altul, niciodată sau aproape niciodată același.

Vasile Loredana, Chiper Viorela , clasa a XI- D
Colegiul Tehnic „Ion Creangă” TG. Neamț